

متن پرسش

سلام علیکم: در روایات داریم که دینداری در آخرالزمان مانند ننگ داشتن زغال در کف دست است. حال سوال بنده این است که اولاً منظور روایت چیست؟! اگر واقعا دینداری اینقدر سخت می شود پس نباید از خیلی از مردم آخرالزمان انتظار دیندار بودن را داشت. مثلاً الان از ۷ میلیارد جمعیت کره زمین چند نفر می توانند ذغال داغ را در کف دست خود بگیرند؟! شاید از هر ۱۰ میلیون یا حتی ۱۰۰ میلیون نفر یک نفر آنها یا مرتاض هندی است که با ریاضت های خاص به این توانائی رسیده یا فردی است که استثنائی است. وگرنه ۹۹.۹۹% مردم نمی توانند این کار را بکنند. پس دینداری نیز اینقدر سخت است؟! ثانیاً انسان افراد زیادی را می شناسد که ظاهراً در زندگی دیندار هستند ضوابط شرعی را در زندگی لحاظ می کنند و مسائل دیگر. پس ظاهراً دینداری اینقدر هم سخت نیست. ثالثاً یعنی مردم در گذشته دیندارتر بوده اند؟!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مواظب باشید در مثال مناقشه نکنید. از مثال همین اندازه استفاده کنید که می‌خواهند بگویند در آخرالزمان دین داری سخت است. حالا چرا رفته‌اید سر این که چند درصد مردم زغال داغ را در کف دست نگاه می‌دارند تا سر از مرتاض‌های هندی درآورید؟! اگر دین‌داری را به این شکل معنی کنید که زندگی دنیایی تنها برای آبادانی آخرت است، عده‌ی کمی را می‌بینید که به زندگی دنیایی صرفاً با این دید نگاه کنند. موفق باشید